

HARİVAMŞA

Harivamşa destanı üç ana kitaptan oluşur. Bunlar:

- 1- Harivamşaparvan,
- 2- Vishṇuparvan,
- 3- Bhavishyaparvan'dır.

HARİVAMŞAPARVAN

Hari, tanrı Vishṇu'nun sayısız isimlerinden biridir. "Harivamşa" ise "Hari'nin Soyu" anlamına gelir. Bu ilk kitapta tıpkı Purāṇalardaki gibi, yaratılış konusundan ve çok çeşitli mitolojik olaylardan bahsedilir. Bunların arasında kutup yıldızı haline gelen Dhruva'nın, tanrılar ve şeytanların dişi ataları olan Daksha ve kızlarının öyküleri de vardır. Vena'nın öyküsünden, Veda ve kurban sunmaya karşıt gösterilen Titan ve onun oğlu insanlığın ilk kralı Prthu'dan ayrıntılarıyla bahsedilir (Pṇthūpākhyānā, Adhy. 4-6: 257-405). Kral Īkshvāku ve soyunun hanedanı olan güneş hanedanlığına dahil edilen Viṣvāmitra ve Vasishṭha'nın öyküleri gibi sayısız öyküler anlatılır. Sonra ay tanrısı Soma'nın oğlu Atri'den neşet eden ay hanedanlığının şeceresi sayılır. Soma'nın torunlarından biri olan ünlü Purūravas ve onun Urvaṣī ile olan aşk macerası oldukça eski bir biçimde anlatılır. Purūravas'ın

neslinden olanlar arasında Nahusha ve Yayati de vardır. İkincinin oğlu olan Yadu, Yadavaların atasıdır. Onun oğlu olan Vasudeva'dan da, tanrı Vishnu'nun dünyada bedenlenmiş hali olan Kṛshṇa ortaya çıkar. İnsan tanrı Kṛshṇa'nın doğuşundan sonra birçok olay anlatılır. Bunlar ikinci kitabın konusunu oluştururlar.

VĪSHNUPARVAN

Bu kitap, bir ölümlü haline gelen tanrı Vishnu'nun Kṛshṇa adıyla doğumundan ölümüne kadar geçen olaylarını kapsar. Gençliği, aşk maceraları, kahramanlıkları, çoban yaşamı büyük bir içerikle anlatılır. Buradaki Kṛshṇa insansı bir Kṛshṇa olduğu için, mükemmel insanın nasıl olacağını göstermekte ve bu yönüyle Mahābhārata'daki Pāṇḍavaların kurnaz dostu Kṛshṇa'dan ayrılmaktadır.

BHAVĪSHYAPARVAN

Bu üçüncü kitap Purāṇa metinlerinin ayrı ayrı toplanmış bir nüshasıdır. Bhavishyaparvan yani "Geleceğin Bölümü" adı, bölümün ilk kıtalarında dünyanın geleceği ile ilgili kehanetlerin bulunmasından dolayı verilmiştir. Burada, Canamecaya'nın sunmak istediği at kurbanının öyküsü anlatılır. Fakat Vyāsa ona kehanette bulunur ve tanrılarının bulunmadığı çağ olan Kali çağının gelmekte olduğunu, bu yüzden kurbanın başarılı olmayacağını bildirir. Bu, erdem ve dindarlık

devri olan Krta çağında mümkün olabilecektir. Bu bölüm (Adhy. 191-196: 11063-11273)5 tam bir bütünlük arz eder ve bağımsız bir şiir olarak adlandırılabilir. Bundan sonra Yaratılışın iki yönü (Paushkaraprādurbhāva, Adhy. 197-222: 11279-12277) üzerinde durulur. Üçüncü bölüm ise Vishnu'nun domuz, yarı aslan yarı insan ve cüce biçimindeki bedenlenişleriyle ilgilidir (Adhy. 223-263: 12278-14390). Bunu, gene ikinci kitabın sonundaki gibi, Vishnu ve Şiva inanışlarının uyumunu yansıtan bölüm izler. Sırayla Vishnu Şiva'ya, Şiva da Vishnu'ya bir ilahi söyler (Kailasayatra, Adhy. 264-281: 14391-15031).

(Görsel Malzemeler)